

«Ο χορός των Πατέρων υπέρ σου Δέσποτα αγωνιζόμενος»

[Ορθοδοξία](#) / [Ιερός Άμβων](#)

[π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, Θεολόγος](#)

Η 7η Κυριακή από το Πάσχα είναι αφιερωμένη στην μνήμη των τριακοσίων δέκα και οκτώ (318) Πατέρων που έλαβαν μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο το 325 μ.Χ. στη Νίκαια της Βιθυνίας.

Οι Πατέρες με την ποιμαντική τους φροντίδα, με τον δυναμικό τους αγώνα και με το ησυχαστικό τους πνεύμα αποτέλεσαν και αποτελούν φωτεινά παραδείγματα για όλους μας, κληρικούς και λαϊκούς. Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας αποτελούν τα ζωντανά και ελεγκτικά στόματα της Εκκλησίας μέσω των οποίων εκφράζεται και διατηρείται ασάλευτη η χριστιανική αλήθεια. Αποτελούν τους φορείς της χριστιανικής Παραδόσεως και του εκκλησιαστικού ήθους και συνειδήσεως, τους ακριβείς φύλακες των Αποστολικών Παραδόσεων.

Οι σήμερα τιμώμενοι Άγιοι θεολόγησαν αποστολικά και ορθόδοξα. Ερμήνευσαν με απλά και κατανοητά λόγια το μυστήριο της θεολογίας. Αγωνίσθηκαν για την αλήθεια. Ζώντας μέσα στη λαίλαπα των αιρέσεων απεγνωσμένα αγωνίσθηκαν να συγκρατήσουν από την πλάνη τον λαό και να επιστρέψουν στην Εκκλησία τους πεπλανημένους. Διεκήρυτταν ότι όποιος ακολουθεί τις αιρέσεις δεν μπορεί να τελιωθεί και να σωθεί κατά Χριστόν, γιατί παύει να είναι μέλος του Σώματος του Χριστού και να κατοικεί μέσα του το Άγιο Πνεύμα [1]. Υπερασπίστηκαν την ορθή πίστη, όπως προκύπτει από τα Ευαγγέλια ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού που έπαθε και αναστήθηκε για την σωτηρία του κόσμου.

Η Εκκλησία μας προβάλλει σήμερα τους Πατέρες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, οι οποίοι κατεδίκασαν την αίρεση [2] του Αρείου και των οπαδών του [3]. Οι συγκεκριμένοι αιρετικοί απέρριπταν τη φυσική ιδιότητα του Υιού και Λόγου του Θεού, υποστηρίζοντας ότι υπήρχε στιγμή που ο Χριστός δεν ήταν Θεός και συνεπώς ήταν κτίσμα, δηλαδή ένα από τα πολλά δημιουργήματα του Θεού Πατέρα. Η αίρεση του αρειανισμού διέσπασε το ενιαίο φρόνημα του λαού για το ανθρώπινο πρόσωπο του Χριστού, ενώ ο Κύριος ζήτησε στην Αρχιερατική Προσευχή «ίνα ώσιν εν [4]», να είναι ένα οι μαθητές και όσοι πίστευαν σε αυτόν. Ο Άγιος Αλέξανδρος επίσκοπος Αλεξανδρείας λέει πως οι Πατέρες πολέμησαν «το χριστομάχον εργαστήριο» του Αρείου με όλη τη δύναμη της ψυχής τους [5].

Ο Μέγας Βασίλειος προς τον έπαρχο Μόδεστο, απεσταλμένο του Αρειανού αυτοκράτορος Ουάλεντος, που προσπαθούσε με απειλές να τον φοβίσει, είπε τα εξής: «Εμείς, έπαρχε, σεόλα τα άλλα είμαστε επιεικείς και ταπεινοί και

υποχωρητικοί. Όταν όμως αυτό που κινδυνεύει είναι η περί του Θεού αλήθεια, τότε περιφρονούμε τα πάντα και όλη την προσοχή μας την στρέφουμε προς Αυτόν και καμιά απειλή δεν μας φοβίζει». Αυτό το φρόνημα είχαν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας.

Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, αφού ενσαρκώθηκε, αφού φόρεσε την ανθρώπινη σάρκα και αφού εκπλήρωσε όλο το σωτηριώδες σχέδιο του - τη πραγμάτωση της θείας οικονομίας-, ανελήφθη στους ουρανούς ως Θεός και ως άνθρωπος συγχρόνως, και κάθισε στα δεξιά της μεγαλοσύνης του Θεού και Πατρός. Αυτό ακριβώς διακήρυξαν οι Άγιοι Πατέρες και με τις θεολογικές αποφάσεις που πήραν σ' αυτή την Σύνοδο «Πατρός και Υιού και Πνεύματος Αγίου, μίαν ουσίανεδογμάτισαν και φύσιν [6]», ότι δηλαδή ο σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού ήταν τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, ομοούσιος με τον Πατέρα.

Δεν τιμούμε τους Θεοφόρους Πατέρες για την ευφυΐα τους, ούτε για την κοσμική τους σοφία. Τους τιμούμε επειδή μαρτυρούσαν με το λόγο και το έργο τους αυτό που είχαν εντός τους: την ορθή πίστη στον Υιό του Θεού, «Θεόν αληθινόν, εκ Θεού αληθινού»... «άναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ». Παράλληλα με την ορθή πίστη, οι Άγιοι Πατέρες διαφύλαξαν και την ενότητα της Εκκλησίας, μιας που η κάθε αίρεση γίνεται αφορμή για τη διάσπαση των πιστών, για την καταρράκωση του ίδιου του σώματος του Χριστού, που είναι η Εκκλησία. Και προϋπόθεση για την ενότητα των πιστών αποτελεί η ενότητα στην πίστη και η επενέργεια του Αγίου και

τελεταρχικού Πνεύματος που θα εορτάσουμε την επόμενη Κυριακή της Πεντηκοστής. Γι' αυτό ο Κύριος παρακαλεί τον ουράνιο Πατέρα του να τους δώσει δύο ακατανίκητα όπλα, την ενότητα της πίστεως στον Θεό και την ενότητα της αγάπης μεταξύ τους. Έτσι θα είναι αήττητοι και κανένας δεν θα μπορέσει να τους νικήσει. Συγκινητική είναι η στοργή και η προσευχή του Κυρίου μας υπέρ των μαθητών του, για να τους φυλάξει ο Θεός από την αμαρτία και να τους οδηγήσει στην αιώνια ευτυχία. Την ίδια όμως στοργή δείχνει ο Κύριός μας και για όλους τους πιστούς Του πάντοτε. Και την ίδια προσευχή κάνει και τώρα υπέρ ημών των Χριστιανών.

Αγαπητοί αδελφοί,

Οι Πατέρες μας υπενθυμίζουν ότι είμαστε καλεσμένοι για να είμαστε πολίτες της Βασιλείας του Θεού, ήδη από τη ζωή αυτή, δηλαδή να είμαστε συνδεδεμένοι με τον Χριστό, και να παραμένουμε στην Εκκλησία εν υπακοή προς τη διδασκαλία και την πνευματική της ζωή. Ας προσπαθήσουμε να έχουμε οδηγούς στην κατά Χριστόν ζωή μας τους σήμερα τιμώμενους Πατέρες της Ορθοδοξίας, οι οποίοι αποτελούν καύχημα της πίστεώς μας. Να προχωρούμε στη μίμηση των έργων τους και της ζωής τους. Το παράδειγμά τους μας θυμίζει το καθήκον μας που έχουμε ως Χριστιανοί Ορθόδοξοι να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για την πίστη μας. Έχουμε όλοι ευθύνη για τη διατήρησή της ενότητας και πρωτίστως όσοι έχουν καίριες θέσεις μέσα στο Σώμα της Αγίας μας Εκκλησίας.

Παραπομπές:

- 1. Νικολάου Μητροπολίτου Φθιώτιδος, *Εις επίγνωσιν Θεού*, εκδ. Αποστολική Διακονία, β' έκδ., 1999, σελ. 62-66.**
- 2. Αίρεση είναι η θρησκευτική διδασκαλία που παρεκκλίνει από τη γνήσια και αυθεντική χριστιανική πίστη και επομένως πλανεμένη, αντορθόδοξη και αντιχριστιανική.**
- 3. Ήταν πρεσβύτερος στην εκκλησία της Αλεξάνδρειας, με λιβυκή καταγωγή. Ο Άρειος επηρεάστηκε από τον Ιουδαϊκό μονοθεϊσμό, τη φιλοσοφική αντίληψη περί απόλυτης υπερβατικότητας και περί ακινήτου του Θεού, από τις κοσμολογικές αντιλήψεις και κυρίως από τη διδασκαλία του Φίλωνα περί του κτιστού Λόγου, διά του οποίου ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο. Με την διδασκαλία του ο Άρειος αρνείτο την θεότητα του Χριστού, και συνεπώς την σωτηρία του κόσμου.**
- 4. Ιωάννου 17,11.**
- 5. Ιωήλ Φραγκάκου Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης κα Αλμωπίας, «Ο**

Επιούσιος Άρτος», Ομιλίες στα Αποστολικά και Ευαγγελικά Αναγνώσματα, εκδ. Αποστολική Διακονία, β' εκδ., 2010, σελ. 439-441.

6. Δοξαστικό Αίνων Κυριακής των Αγίων Πατέρων.

<https://bit.ly/3wnoZ4j>